

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 12. Exempo Nantini, multos, etiam no[n] citatos, iu hac vita, ad tribunal
tamen Dei, vel à mortuis citari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

portunissima. Itaque non iam mitræ, sed Libitinæ candidatus, dum poculum tollit, dum ei nomen imponit, sentit repente, quàm verè dictum sit; multa inter calicem & suprema labra cadere: nam & ille ipse cecidit, & priùs è Letheo, quàm suo, poculo bibit. Siquidem iam iam vinum probaturus, subita formidine, cohorrui, expalluit, & vitro de manu cadente, furtis fuit. Noluit postea sic propinanti quisquã respondere. Hæc omnia, ita uti contigerunt, pridie pocillatori per somnium obiecta narrat Gregorius Turonensis. Quis non videat iniuriæ patientissimi Sidonij vindicem fuisse Deum? ad quem, Sidonio tacente, vel iniuria Sidonij satis clarè appellavit; quæ iniuriosorum vnum quidem præmisit, alterum verò, post Præfulis mortem, ad iudicium traxit; ut manifestum fieret, Deum ante, & post obitum, suorum iniurias ulcisci.

§. XII.

Exemplo Nantini, multos, etiam non citatos, in hac vita, ad tribunal tamen Dei, vel à mortuis citari.

Sed Sidonius tacens ultorem Deum invenit, innumeri, qui in vita quidem tacent, post

post mortem demum loquuntur, & accusant eos, à quibus indignissimè, dum viuerent, habiti fuerunt. Dabo, ex eodem scriptore historiam, quæ meritò faciat violentis illis magnatibus ambas aures tintinare. Nantinus Engolismensis Comes homo factiosus; auidus potentia; honoris; diuitiarum, ceterùm vitia sua callidè occultans; priùs sacerdotem; postea Pontificem Burdigalensem, Heraclium nomine, varijs modis aggressus, grauibus iniurijs vexauit. Nec potuit odium multorum malorum illatione satiari; sed flammæ instar semper auctum, semper maiora tentauit. Aliquot villas ac prædia Maracharius auunculus eius, templis, ac sacerdotibus testamento legarat. Eas villas ac prædia Nantinus, per vim occupauit. Vt iniuriam tegeret, prætextum inuenit. Vulgabatur enim illi Ecclesiæ, nullo iure, deberi bona hæreditaria, cuius Clerici testamentarium interemissent. Cui iniustitiæ non potest color induci? At non passus est, se hoc fuco falli Heraclius. Igitur, comperta rei iniquitate, Comitem anathemate fulminaturn, ex Ecclesia exesse iussit. Comes, qui pius videri cupiebat, vulpino ingenio, obedientiam simulauit. Nam fa-

Gregor.
Turon. lib.
5. histor.
Franc.
c. 36.

cerdotum concilio, apud Sanctonas, habitato, se stitit, subiecit, spondit omnia se, quæ vi interuertisset, redditurum: dummodo iterum templum intrare, sacrisque officijs interesse permetteretur. Voti compos, ad ingenium redijt, ostenditque, quæ verborum ambiguitate concilium sacrum decepisset. Quasdam enim domos restituit, sed, vsque ad puluisculum exinanitas ac spoliatas. Quod ubi intellexit Episcopus, denuò anathemate feriendum censuit, atque sacris omnibus rebus interdicendum. Ita constantia, cum perfidia certauit; cuius constantiæ præmium ut acciperet Episcopus, paulo post beata morte defunctus est. Præsule mortuo, quasi amoto pastore, lupus iterum se ouibus Christi aggregauit. Ut enim infamiam declinaret Comes, aditum denuò ad Ecclesiam impetrauit, sed non quo decebat modo; quia non nudis pedibus, ut pœnitens, sed manibus argenteis rediuit. Humanis ista oculis, non diuinis, satis faciunt; coram quibus nulla potest hypocrisis occultari. Defunctus erat iam, ante aliquot menses, Heraclius Antistes, neque sane Nantinum ad Dei tribunal citauerat; poterat ergo sibi Comes persuadere, omnia iam
sua,

sua, apud illum, facinora esse oblitterata. Sed
si unus passer non est in obliuione apud Deum, Luc. 12. 6.
quo pacto posset tam sancti Præsulis obli-
uisci? Ergo vix pauci menses, à morte
Heraclij ierant, cum Nantinus flagrantissi-
ma feбри repentè incensus, cæpit, more in-
fanientis, vociferari: *Heu, heu, ab Hera-
clio Antistite exuror; ab illo crucior, ab illo ad
iudicium vocor: Agnosco facinus, recordor ini-
uriarum, quibus eum oneraui.* In his ipsis cla-
moribus, febrili incendio consumtus, ne-
fastum spiritum, ad diuinum tribunal (vti-
nam non etiam ad Gehennæ incendium!)
expuit.

§. XIII.

*Sine cura esse posse iniuste vexatos, etiamsi ad-
uersarios suos in ius secum ire diuinum
non iubeant, in hac vita.*

Vidētis hîc, ô Christiani, nulla opus esse
vobis, in hac vita, ad iniurias vindicandas,
citatione? Hîc nunc patientiæ tempus est;
in altera vita, erit tempus vindictæ. Cum
diuino tribunali astabitis, sine peccato, &
vlllo periculo, poteritis persecutores ve-
stros, itidem ad illud, in ius, vocare. Nunc,
vobis tacentibus, caussam vestrâ agit Deus;
si eum agere finitis, & non anteuertitis. Ve-
rè S. Gregorius scripsit: *Delinquenti Domi-*